

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2021/05/972

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [naam], appellante, studentnummer [studentnummer], gericht tegen de gezamenlijke beoordeling van de examinatoren dr. L. Lagerwerf, eerste examiner, en dr. A. Boeijinga, tweede examiner, van de bachelorscriptie van appellante met het cijfer 6,5 (zes en een half) gedateerd 10 september 2020.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 21 oktober 2020 beroep ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: het College). Op 22 oktober heeft het College appellante gevraagd het beoordelingsformulier van de scriptie toe sturen. Appellante laat dezelfde dag weten dat zij het beoordelingsformulier niet heeft ontvangen van de examinatoren. Op 26 oktober 2020 is het beroep met de bijlagen door het College doorgestuurd naar de Examencommissie van de opleiding Communicatie- en Informatiewetenschappen van de Faculteit der Geesteswetenschappen (hierna: de Examencommissie). Het College doet in de begeleidende e-mail het verzoek om in overleg met appellante en de examinatoren te onderzoeken of een minnelijke schikking mogelijk is. Het College meldt aan de Examencommissie dat in het dossier het beoordelingsformulier van de scriptie nog ontbreekt.

Op 6 november 2020 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen appellante, de examinatoren en de Examencommissie. Een schikking is niet tot stand gekomen. Op 17 november 2020 heeft de Examencommissie een verweerschrift ingediend. Op 23 november heeft de Examencommissie de bijlagen bij het verweerschrift toegestuurd. In de bijlagen zijn de beoordelingsformulieren van de eerste en de tweede examiner opgenomen.

Het beroep is behandeld (via beeldbellen) ter zitting van het College op 14 december 2020. Appellante is in persoon verschenen. Namens de examinatoren was de eerste examiner aanwezig. Namens de Examencommissie was haar voorzitter, dr. M.J.E. van Tooren, aanwezig.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante studeert Communicatie- en Informatiewetenschappen en rondt deze bacheloropleiding af in de afstudeerrichting Media-analyse. Op 20 juli 2020 vraagt appellante aan de eerste examiner, die tevens haar begeleider bij het schrijven van haar scriptie is, of deze wil meewerken aan haar voornemen om eind augustus 2020 haar scriptie af te ronden. Dezelfde dag ontvangt zij de instemming van de twee examinatoren met het voorgestelde traject. Op 21 juli 2020 heeft appellante het eerste overleg met haar

examinatoren over het werk dat zij gaat doen voor haar scriptie. Zij heeft daarna acht begeleidingsmomenten met de eerste examinator.

Op 30 augustus 2020 levert appellante haar scriptie in via Turnitin. Op dezelfde dag houdt zij de (video)presentatie. Op 10 september 2020 ontvangt appellante een e-mail van de eerste examinator met daarin het gezamenlijke eindoordeel van de examinatoren over de scriptie: een 6,5 (zes en een half). De eerste examinator heeft een beoordelingsformulier ingevuld en is tot het cijfer 7 (zeven) gekomen. In het door de tweede examinator ingevulde beoordelingsformulier is het cijfer 6 (zes) toegekend. Na onderling overleg hebben de examinatoren het gezamenlijke eindoordeel bepaald op een 6,5 (zes en een half).

III. Standpunten van partijen

Appellante kan zich niet vinden in de eindbeoordeling van haar scriptie met een zes en een half. Haar werk is volgens haar in vergelijking met het werk van haar medestudenten een hoger cijfer waard.

De feedback die zij tijdens de begeleiding ontving van haar eerste examinator, was altijd positief. Zij had niet verwacht zo'n lage voldoende te krijgen. Appellante wil toegelaten worden tot een selectieve master en heeft, om bij de selectie een kans te maken, een hoger cijfer voor haar scriptie nodig.

De voornaamste kritiek in de beoordeling van de scriptie betreft het onvoldoende theoretisch kader. Andere studenten hebben in het scriptietraject ook zo'n terugkoppeling gekregen. Dan ligt het niet aan de studenten, maar was er in het onderwijsprogramma te weinig voorbereiding op dit onderdeel van de scriptie. Op dit aspect heeft appellante in de begeleiding weinig terugkoppeling van de eerste examinator gekregen.

De eerste examinator, tevens haar begeleider, was positief over haar werk en wilde een hoger cijfer geven. De tweede examinator was echter minder positief.

Appellante stelt dat studenten die begeleiding hebben gehad van de tweede examinator, een hogere beoordeling hebben gekregen. Zij denkt dat dit ligt aan het feit dat die studenten betere terugkoppelingen op conceptwerk hebben gekregen van beide examinatoren en daardoor hun concepten konden verbeteren voordat het definitieve werk voor beoordeling werd ingeleverd.

Appellante stelt dat bij een verschil van één punt of meer tussen de examinatoren, een derde examinator ingezet moeten worden. Dat is niet gebeurd. De procedure is in dit opzicht niet goed gegaan. Bovendien heeft appellante het idee dat de beoordelingsformulieren door hen niet goed zijn ingevuld. Het voorblad ontbreekt immers.

In haar beroep beschrijft appellante de druk die zij ondervond aan het begin van de coronapandemie. Zij is verhuisd naar haar moeder om door te kunnen gaan met haar studie. In het studentenhuus waar zij woonde, was door de coronapandemie te veel aan de hand, zodat zij zich daar niet meer kon concentreren. Met deze omstandigheden is geen rekening gehouden.

Appellante vraagt om haar cijfer naar boven bij te stellen. De tijd en energie die zij aan het werk heeft besteed, rechtvaardigen volgens haar een hoger cijfer. Daarnaast vraagt zij, indien een hoger cijfer niet mogelijk zou zijn, om een extra kans om het door haar ingeleverde werk te verbeteren en opnieuw te laten beoordelen.

De examinatoren blijven bij hun beoordeling en zien geen ruimte om tot een ander (hoger) eindcijfer te komen. De weging van het werk is door beide examinatoren net anders geweest.

De eerste examinator weerspreekt dat hij alleen positieve terugkoppeling heeft gegeven tijdens het begeleidingstraject.

De Examencommissie ziet geen grond om op het verzoek van appellante in te gaan om haar het werk te laten verbeteren aan de hand van de huidige beoordeling en het werk daarna opnieuw te laten beoordelen.

De kandidaten voor de scripties voor de afstudeerrichting Media-analyse worden toegewezen aan de voor dit opleidingsonderdeel beschikbare docenten. Een aantal van deze docenten fungeert dan als eerste examinator, tevens scriptiebegeleider, en een aantal van hen treedt op als tweede examinator. De Examencommissie ziet geen significant verschil in de eindcijfers voor de scripties van studenten die door examinator Lagerwerf zijn begeleid, en de eindcijfers voor de scripties van studenten die door examinator Boeijsinga zijn begeleid.

De twee studenten naar wie appellante verwijst, waren in een andere positie dan appellante. Eén van hen kreeg per ongeluk van beide examinatoren een terugkoppeling op het ingeleverde conceptwerk. De verklaring daarvoor is dat dit is gebeurd door de haast die nodig was bij het starten na de eerste lockdown met de begeleiding van de scriptietrajecten. Bij de tweede student heeft de eerste begeleider een fout in het theoretisch kader over het hoofd gezien. Dat bleek hem toen hij een nieuwe versie van de scriptie kreeg in het begeleidingstraject. Die student heeft toen (binnen de begeleiding door dezelfde examiner) een extra mogelijkheid gekregen om conceptwerk in te leveren. Van die gelegenheid heeft de betreffende student overigens geen gebruik gemaakt. Appellante is dus, aldus de Examencommissie, niet in een gelijke positie als deze twee andere studenten.

Door de opleiding is een scriptieregeling vastgesteld. Daarin is vastgelegd wat er moet gebeuren als de beoordeling van de eerste en de tweede examiner twee punten of meer van elkaar verschillen of als de ene examiner een voldoende en de andere examiner een onvoldoende geeft. In zo'n situatie moet de Examencommissie worden ingeschakeld, die vervolgens een derde examiner zal aanwijzen. Indien de eerste en de tweede examiner één punt uit elkaar beoordelen, hetgeen hier het geval was, dan wordt door de examinatoren op het voorblad van de eindbeoordeling een samenvatting van de uiteindelijk gezamenlijke beoordeling opgenomen. Aan de voorschriften van de scriptieregeling is bij de beoordeling van de scriptie van appellante voldaan.

Inhoudelijk is er geen aanleiding om aan de kwaliteit van de beoordeling te twijfelen. De Examencommissie staat in voor de kwaliteit van het werk van de twee ervaren examinatoren. Het argument van appellante dat haar tijdsbesteding en inzet voor de scriptie een hoger cijfer rechtvaardigen, heeft geen betrekking op een van de beoordelingscriteria van de scriptie.

Ten slotte is de Examencommissie van mening dat de persoonlijke omstandigheden van appellante niet zodanig uitzonderlijk zijn dat aan haar een extra herstelronde moet worden geboden.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellante is tijdig ingediend en voldoet ook overigens aan de wettelijke eisen.

Het gaat in dit geschil tussen appellante en de examinatoren om de beoordeling van de scriptie van appellante. Appellante heeft inhoudelijke bezwaren tegen de beoordeling en procedurele bezwaren tegen de wijze waarop de begeleiding en beoordeling zijn verlopen. Tot slot heeft appellante ook bezwaar tegen de inhoud van het onderwijs ter voorbereiding op het scriptietraject.

Ten aanzien van dit laatste punt overweegt het College dat dit bezwaar in deze procedure niet besproken kan worden. Het is niet aan het College om een oordeel te geven over de inhoud van het onderwijs. Het College is daartoe niet bevoegd.

De inhoudelijke bezwaren van appellante betreffen een drietal punten. Het eerste punt is dat het eindcijfer geen recht doet aan de tijd en inzet die appellante in haar werk heeft gestoken. Het College kan de examinatoren en de Examencommissie volgen in hun standpunt dat dit niet een criterium is dat de examinatoren hadden moeten meenemen bij het beoordelen van het werk van appellante.

Het tweede punt van appellante is dat zij in de begeleiding alleen maar positieve terugkoppeling heeft gehad en niet wist wat er aan haar concepten moest worden verbeterd. De begeleider, tevens eerste examiner, spreekt dit echter tegen. In het beroepschrift van appellante is ook te lezen dat het tekortschieten van het theoretisch kader door de begeleider is opgemerkt. Dat appellante vervolgens niet uit de voeten kon met die opmerking, kan zij naar het oordeel van het College de begeleider niet verwijten.

Het derde punt van appellante is dat haar werk inhoudelijk beter is dan dat van haar medestudenten en dat de scriptie een hoger eindcijfer waard is. Deze stelling is echter niet nader onderbouwd door appellante.

Al met al zijn de inhoudelijke bezwaren van appellante tegen de beoordeling van haar thesis naar het oordeel van het College ongegrond.

De procedurele bezwaren van appellante gaan over de beoordelingsformulieren en hoe daarmee is omgegaan, en over de gevolgde werkwijze bij haar begeleiding.

Appellante stelt dat er op onjuiste wijze is omgegaan met het verschil van één punt tussen de beoordelingen van de eerste en de tweede examiner. Het College heeft geconstateerd dat de faculteit een regeling heeft voor bachelorscripties en dat de opleiding werkt aan de hand van een handleiding

zodat de student weet hoe de scriptiebegeleiding en beoordeling zijn ingericht. Anders dan appellante stelt, is in de handleiding niet bepaald dat bij één punt verschil in beoordeling tussen de eerste en tweede examinerator een derde examinerator door de Examencommissie moet worden aangewezen. In de handleiding is vastgelegd dat dit moet gebeuren bij twee of meer punten verschil.

Het College constateert dat appellante de beoordelingsformulieren van de beide examineratoren laat, namelijk pas tijdens deze beroepsprocedure, heeft ontvangen. In voornoemde scriptieregeling en handleiding staat dat appellante hier zelf om had moeten vragen. Afgezien daarvan was het overigens wel beter geweest als de formulieren al meteen aan appellante ter beschikking zouden zijn gesteld toen het de eerste examinerator bleek dat appellante zich niet kon vinden in de beoordeling. In feite vroeg appellante destijds mede om inzage in het beoordelingsproces. Het College is echter van oordeel dat appellante geen nadeel van de vertraagde inzage in de beoordelingsformulieren heeft ondervonden. De beoordeling was immers al een feit. Voorts is het College van oordeel dat de stelling van appellante dat de beoordelingsformulieren, in het bijzonder het voorblad, niet naar behoren zijn ingevuld, niet nader is onderbouwd.

Al met al acht het College de bezwaren met betrekking tot de beoordelingsformulieren en hoe ermee is omgegaan door de examineratoren en de Examencommissie, dan ook ongegrond.

Het tweede procedurele bezwaar is dat medestudenten een terugkoppeling hebben gekregen op concepten van de eerste examinerator en daarna ook van de tweede examinerator, terwijl dat bij appellante niet het geval was. De Examencommissie heeft toegelicht dat dit inderdaad is gebeurd bij één andere student, maar dat dit een fout is geweest. Een eenmaal gemaakte fout hoeft niet te worden herhaald en appellante kan zich er niet op beroepen dat voor haar eveneens een uitzondering moet worden gemaakt. Aan een tweede medestudent is een extra mogelijkheid aangeboden om een concept in te leveren voor feedback. Dat is gebeurd omdat een examinerator een vergissing had begaan en deze vergissing vervolgens met het aanbod voor een extra ronde is rechtgezet. Bij appellante zijn dergelijke vergissingen echter niet gemaakt.

Het College heeft geen aanwijzingen dat de informatie die de Examencommissie op dit punt heeft gegeven, onjuist zou zijn. Het College is dan ook van oordeel dat de Examencommissie terecht geen aanleiding heeft gezien om aan appellante een gelijke faciliteit te bieden als ze aan de andere twee studenten heeft geboden.

Tot slot kan het College de Examencommissie volgen in haar opvatting dat de druk die appellante heeft ervaren ten gevolge van de coronapandemie, niet zo uitzonderlijk is geweest dat voor haar moet worden afgeweken van de regelingen voor de bachelorscriptie. De door appellant aangevoerde persoonlijke omstandigheden zijn van enig gewicht, maar appellante heeft ook toegelicht dat zij de kracht en de inventiviteit heeft gevonden om ondanks de coronapandemie toch een plek te vinden waar zij in rust zes weken aan haar scriptie kon werken.

In dit verband is van belang dat het tijdpad voor de scriptie voor het overgrote deel door appellante zelf is bepaald. Appellante spreekt haar tevredenheid uit over de snelheid waarmee de begeleiding gedurende dat tijdpad vorm heeft gekregen. Partijen zijn het erover eens dat de thesis in de voor appellante beschikbare tijd conform de regelingen kon worden afgerond.

Met bovenstaande overwegingen komt het College tot de conclusie dat de bezwaren van appellante ongegrond zijn. Dit leidt volgende uitspraak.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 26 januari 2021, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, en prof. dr. J. Fidom en mr. dr. B.J.M. Frederiks, leden, in aanwezigheid van mr. F. Donner, secretaris.

mr. dr. A.J.G.M van Montfort,
voorzitter

mr. F. Donner,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 49,-.